

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους
ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α' Ὅσιε Πάτερ

Ὅσιε Πάτερ, θεοφόρε Θεοδόσιε, μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν, νῦν δὲ συγχορευεῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἀγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τὴ Ἐκκλησία, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μὲν ἄ ἔλεος. (Δίς)

Ὅσιε Πάτερ, θεοφόρε Θεοδόσιε, εὐροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἢ χάρις τοῦ Παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς, οὗ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἓνα Υἱόν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῶα. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τὴ οἰκουμένη, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Ὅσιε Πάτερ, θεοφόρε Θεοδόσιε, εἰκότως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀγνεῖα καὶ ἀσκήσει ταύτην εὐρῶν, ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν, πᾶσι χαίρειν εἰπὼν, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου. Αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τὴ οἰκουμένη, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Δόξα... Ἦχος β'

Ὅσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὐφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε παμμάρκα Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτὸς

Ἐπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σὲ Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τὴ δεξιὰ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον

αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταί, περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρᾶτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ανάγνωσμα (Κέφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὗ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ, βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροὶ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ' Ἐδοκας σημείωσιν

Ἴδε πῶς περικείμεαι, τὴν σὴν εἰκόνα ἦν ἔπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, ὁ κυριος ἔφησε. Τὶ οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τὴ δεξιὰ σου ὡς πὲρ εἰς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι, γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδύσαι ὡς εὐσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον,

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὀπίσω,

Ὁφθης σωματούμενος, ἀλλὰ νηδὺς σὲ ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα, κάμινος γὰρ πόρρωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα Παίδα, ἐγὼ δὲ χόρτος ὦν πυρὶ, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὄν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τὶ σοὶ ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω;

Σὺ με ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπόπλυνον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε, καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τὴ παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γενήσεται, ἐμοῦ βαπτιζομένου γάρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τοῦ Στουδίτου

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σὲ τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων. Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἔλεθηται τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὀρώντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφὴν σου ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη, Κύριε δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν...

Τῆς Ἑορτῆς Ἦχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίον τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα ᾠχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδανῇ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν, εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιαῖσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Θεοφανεῖας ὁ καιρὸς, Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, Χριστός, γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον, καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις, Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου ᾠχος γ' Θείας Πίστεως

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στῦλος Ὅσιε φωσφόρος ὥφθης, τῶν προσευχῶν ἐνταῖς ἀκτίσι λαμπόμενος, πρὸς οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος, ὄλος ἥστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς
Ἡ Παρθένος σήμερον

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου, ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέα, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ᾠχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἁγίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἁγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ᾠχος δ'

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα... Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...
Καὶ νύν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξύλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὁδὴ α' Ἦχος β'

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος κυριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ὡς σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ὁδὴν προανάκρουσον, τῷ ἐπιδη μῆσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Ἐξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προελήλυθεν, ἐν τῇ Κολυμβήθρα δέ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος.

Βαπτισθέντος ρείθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλίτιδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δέ, ἡ ἰσαγγελος πολιτεία πεφύτευται, ἢ ἀνεπιστρόφος ἦνυσας, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγωνῶς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον

Νεανίδων θεῖων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην θεότητος, τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία

«Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρὰς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιός, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.»

Ὁδὴ γ'

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἢ τῶν ἐθνῶν στερεῖν σου, Ἐκκλησία τὴ παρουσία σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου».

Οὔδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῶα Κύριος σωματικῶς τὰ ρεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλετο, ἐν ᾧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ὅφως ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμπας βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σὲ προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ Ὅσιε, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ Δεσπότη ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὧμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγᾶς, σωτηρίους παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου, διὸ σὲ Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καταβασία

«Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεύσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα, διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε».

Κάθισμα ᾠχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαίς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὀσίων Ἀοίδιμε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰάσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε, ὅθεν καὶ Δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τὴ χάριτι, θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Ἰορδάνης τῷ ρεῖθρῳ καθυπουργεῖ, Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν, φανέντος σου Ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβω, ὁ δὲ αὐθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ τὸν ἄφθαρτον, ὄντως ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ἡ πηγὴ ἡ αἰεζῶος, πηγὰς τε καὶ θαλάσσας, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. Ἡ Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν, ἄνωθεν Υἱὸν σὲ ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

ᾠδὴ δ'

«Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοί. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἐν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέτριψας, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοί. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπεινώσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον.

Τῇ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Θεοδόσιε, καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Τῶν Μάγων σε, τὸ ἀοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστιν Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ δυναμούμενος, τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ σου ἀσπόρως, τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου, διὸ σοὶ κράζομεν. Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία

«Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ, ὅλος γεγονῶς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις».

ᾠδὴ ε'

«Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός, διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν».

Ἐξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ρεῖθροις καινουργήσαντος, σοφῶς ὑπεστήριξες, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστήρσι τὸ σῶμα, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Τὸν βίον ἀεὶ, τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, ἐκδημῆσαι σπεύδων τε, πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἐκούσιον ὁ σὸς φοιτητής, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον

Ἴδου ἐν γαστρί, Θεοτόκε πάναγνε, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προσηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Καταβασία

«Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατάκριμα ἤκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίων δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτεΐνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται».

ᾠδὴ ς'

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδώρήσω Χριστέ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου, ὅθεν Βασίλειος, ὁ εὐκλεῆς θεράπων σου, καὶ θανῶν ὥσπερ ζῶν, ἐπιφαίνεται.

Ὁ καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμὲ βροτός, ὁ Θεὸς κατ' ἐμὲ γεγονῶς, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Γλυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρῶν σου ἔσταξαν.

Θεοτοκίον

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κηήσασα, τῶν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρύσάμενον.

Καταβασία

«Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτός, ὁ Ἐωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε, ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος».

Κοντάκιον ᾠδὴ πλ. δ'

Τὴ ὑπερμάχῳ

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φανοτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνηθης, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρῶν σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, ἀγγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων, ὅθεν κράζομεν. Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὄφθης συμπολίτης Ἀγγέλων, ὡς γὰρ ἄσαρκον ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφέ, τῆς σαρκὸς ἄπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέριψας, διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις. Χαίροις, πατὴρ εὐλαβοῦς ὁ γόνος, χαίροις, Μητὴρ εὐσεβοῦς ὁ κλάδος. Χαίροις, τῆς ἐρήμου πολιστῆς παγκόσμιος, χαίροις οἰκουμένης φωστήρ ὁ πολύφωτος. Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ, χαίροις ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς. Χαίροις, τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας, χαίροις, τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας. Χαίροις, πολλοὺς ἐκ πλάνης ρύσάμενος, χαίροις, κρουνοὺς θαυμάτων δωρούμενος. Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας, χαίροις, ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης. Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου καὶ Καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου.

Στίχοι

· Κοινοῦ Θεοδοσίου Ἡγεμῶν βίου,

- Κοινή Μονασταῖς ἐκβίωσας ζημία.
- Ἐνδεκάτη ὅλοδον βίοντι λίπε Κοινοβιάρχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Σύναξις τῶν μυρίων Ἁγίων Ἀγγέλων. Τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλακιδιναῖς, καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου καὶ Ἀγαπίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάϊρος αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Στίχοι

- Μάϊρος ἐκραύγαζεν, ὧν ἐν αἰκίαις.
- Μὴ δειλιᾶς Μάϊρε, πλήττου καὶ στέφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Βιτάλιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίω,
 - Τὰ πνεύματα φρίττει σὲ τῆς πονηρίας.
- Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'

«Ἄντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὧν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος».

Ὁρεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσίζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῶ Βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεοῦ, ὁ ὑπερυψούμενος Θεός, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὀλοκαυτώσας Ὅσιε, καὶ φλόγα οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπινεύσεως λαβών, σηκὸν ἰδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς στρατηγήμασι τὰ τοῦ Μωσέως, ὑπέικει τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης Ὅσιε, ἐχθροὺς ἀοράτους γάρ, καταστρεψάμενος, πόλιν ἐπουράνιον ὁ σός, κληροδοτεῖται λαὸς Πανεύφημε.

Τῷ ρεῖθροις ἐνθάψαντι τὴν ἁμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἐδράσας Θεοδόσιε, θεάρεστον τέμενος ἐπωκοδόμησας, φέρειν ἀκατάπαυστον ὠδήν, νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν παρρησίαν, τυράννου πυρίπνοον, ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας, σοφῶς προϊστάμενος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε, δι' ἣν ἐκῶν ὠράθη, σαρκὶ σταυρούμενος.

Θεοτοκίον

Πανάχραντον σύλληψιν, ἄχραντον τόκον, σὺ μόνῃ ὑπέδειξας, Παρθένο διαμείνασα, Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἄγνη, ἄνθρωπον γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία

«Νέους εὐσεβεῖς, καμίνω πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις, ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

ᾠδὴ η'

«Κάμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Κάμιμος ποτέ, ἐν Βαβυλώνι ρεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου ἐξεκόνισε, τῷ θεῷ Βαπτίσματι, ἐναντίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα κρίζοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκδημίας Θεοδόσιε, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, τῷ νεανία δεικνυσαι, κρίζοντι. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἢ εὐλογία, τὸ τοῦ ἐν ρείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ, θειότατον πρόσταγμα, τῇ ἀνίκμω γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλπων ἥλιος, κόκκος γάρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοητόν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, σὺ ὑπαισδύνας Θεοδόσιε, καὶ πλάκας δακτύλω Θεοῦ, ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου, τὰ εὐσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε.

Πίστιν ἀρραγῆ, τὴν τῆς Αἰμόρρου Πάτερ, ἐκμιησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ ράκουσ ἀψάμενον, ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ τὸ πάθος ἐφυγάδευσε, γεγονόςας ἐκλογῆς γάρ, σκευὸς τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἐωρακότες, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀρρήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες. Εὐλογοῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Σὺ τὸν τοῦ Πατρός, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ὃθεν σὲ σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία

«Μυστήριον παράδοξον, ἢ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον, ὅτι ρείθροις ἔμελλεν, ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην, ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδὴ θ'

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν Πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Συνόδους ἐκήρυξας, θεόφρον Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἰσαριθμούς, Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῶ, προέμενος ζήλω, καὶ μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας ἀναδέδειξαι.

Ἡ δίκη τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα, καὶ διὰ βλασφημῶν χειλέων, τὴν δυσσεβή, ψυχὴν ἐξελοῦσα, ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσι ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, δῶν τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς φυσικάς, καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί.

Φερόνυμος δόσις ἀγαθῆ, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰατρὸς πέφηνας, βρώσις εὐθηνούσα καὶ πόσις, τῶν ἐν λιμῷ τακέντων καὶ δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον, καὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις,

Μὴ παύση τὴν ποιμνὴν σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος καθυποσχέσεως, ἥς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀρραγοὺς ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσίτην σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτίσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητούτης δικαιοσύνης, ἡμῖν φανέρωσασα, Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Καταβασία

«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σὲ Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς θεότητος, παμμακάκαρ Θεοδόσιε, τῶν ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, καὶ νῦν πρεσβεῦων μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου, Σωτήρ μου παντοδύναμε! Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν

ὑπέδυσ, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ρύπου, τῶν ψυχικῶν ἀμαρτάδων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον τῆς Θεοτόκου, κατηξιώθης ναόν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι, Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας, τῆς ἀληθοῦς δέ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἄφραστον, καθορᾶς ὠραιότητα, ἣν πὲρ ἔθεμελίωσεν, ὁ Ὑψίστος Ὅσιε, καὶ κατοικίξει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. Αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνους ἀσκητικοὺς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητῆς ἐχρημάτισας, παμμάκαρ, τοῦ σοῦ Δεσπότη, τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμένης πάθος ἐθεράπευσας, λιμῶ τηκομένου, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος, Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινούς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν, ἄντεκομίσω πυρσόν, εὐδοκίαν θεῖαν σοὶ μηνύοντα, ναὸν ἀγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομησαί, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον, ὃν ἀρξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας, ἔνθα καὶ τὸ πολυάθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις ὁσίαις Παμμάκαρ, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅντως ἕως σκηνῆς θαυμαστής, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσάμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε, ἥς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας, ἥς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος β'

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλιμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς, τοῦτον εὐφημήσωμεν, ὡς ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὥσπερ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπεινώσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς εἰς μάνδραν ἀγίαν ἐνήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων καθέστηκεν. Ἐκτενῶς οὖν βοῶμεν. Μὴ ἐπιλάθη, καὶ νῦν τῆς ποιμένης σου, παμμάκαρ Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτὸς

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνῃ ἤλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὀρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἴδων ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ς'.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.
Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἀπόστολος. πρὸς κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς.
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι...
Ζῆτει Κυριακὴ ιε'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον
Εἶπεν ὁ κυριος, Πάντα μοι παρεδόθη...
Ζήτει τὴ ε' τῆς δ' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικον

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.